

PREEK DOOR DE WEEK

Zijn intocht, onze uittocht

5^e jaargang, nr. 12, week 13

29 maart – 3 april 2010

Verplaatsbaar feest

Jezus zag een ezel staan en ging erop zitten, zoals geschreven staat: 'Vrees niet, Sion, je koning is in aantocht, en hij zit op een ezelsveulen.' Zijn leerlingen begrepen dit aanvankelijk niet, maar later, toen Jezus tot majesteit verheven was, herinnerden ze zich dat dit over Hem geschreven stond, en dat het zo ook gebeurd was. (Johannes 12:14-16)

Palmzondag vieren we de zondag voor Paaszondag. Ik las dat het bij Palmzondag om een 'verplaatsbaar feest' gaat. Eigenlijk wel een aardig gegeven als we denken aan de intocht van koning Jezus op een ezelsveulen.

Bij een intocht denk ik aan een fanfare, een bloemencorso, een feestelijke sliert die blij en enthousiast door de straten kronkelt. Ik denk ook aan carnavalswagens en processies. Denk ik daarbij aan onze Heer, dan komt dat hele idee van een joelende, hossende massa mensen wat vreemd over. Een beetje onwaardig, als ik heel eerlijk ben.

En dan zie ik Jezus in gedachten ook nog op een 'ezeltje' zitten. Was er geen wit paard of een verheven kameel? Dat was toch veel passender geweest? Bovendien: Jezus heeft ons toch gezegd dat zijn koninkrijk niet van deze wereld is... Waarom liet Hij zich dan als een vorst de stad binnen voeren?

Ik sta niet alleen in mijn verbazing, want uit de Bijbeltekst blijkt dat de leerlingen van Jezus evenmin begrepen wat nu precies de bedoeling was. Later, toen Jezus zijn plaats als hemelse Koning had ingenomen, werd het duidelijk. En het kan niet anders of ook de historische koningslijn moet Jezus' vrienden opgevallen zijn. De Zoon van David is waarlijk de troonopvolger. Maar zijn koningschap zal geen einde kennen!

Om over na te denken

Lees Psalm 118 en je zult aan Jezus denken. Merk op dat de eerste woorden van vers 26 door de mensenmenigte gezongen werd: 'Gezegend wie komt met de naam van de Heer!'

Voor de mensen die dieper willen graven: Waarom koos Jezus voor een ezeltje?

Lees Genesis 22 en denk aan de vader en de zoon. Lees ook Zacharia 9:9.

Lees ook 1 Koningen 1:32-40 over de intocht van koning Salomo (Zoon van David).

Sla daarbij 2 Koningen 9:11-13 en 10:28 eens op en denk aan het optreden van Jezus – zijn oordeel over de tempel...

Gebed

Heer, wat is uw Woord toch rijk! En hoe prachtig is het te zien hoe uw intocht al in het Oude Testament begon. Kom, Koning Jezus!

Ware aanbidding

Terwijl Jezus Jeruzalem binnenreed, kwamen er steeds meer mensen om Hem toe te juichen. De hele stad liep uit, arm en rijk, groot en klein. Ze trokken palmtakken van de bomen en zwaaiden ermee, terwijl ze alsmaar riepen "Hosanna!". Want ze wisten dat Jezus was gekomen om de wereld te verlossen van het kwaad. Maar de hogepriesters van de stad liepen niet te juichen. Ze vonden dat zij zelf veel beter wisten hoe de wereld gered zou worden. De mensen moesten ordelijk leven en de regels opvolgen die in de Wet stonden. (...)

Jezus reed naar de tempel. Daar wilde hij God zoeken en met Hem bidden. Maar het was helemaal geen plaats meer om te bidden. Volgens de regels van de hogepriesters moest je eerst van alles kopen wat je nodig had voor de dienst in de tempel. Er werd druk gewisseld, verkocht en gehandeld. Het leek meer op een markt dan op een kerk. Jezus werd ontzettend boos en joeg alle kooplui de tempel uit. (...) Jezus verliet de tempel en ging de stad uit. Hij wilde naar een rustige plek. In de stilte zou Hij God vast veel beter kunnen vinden.
(vrije vertaling van Matteüs 21 en Lucas 19)

Om over te denken

Verwachten we het werkelijk van God als we zeggen zijn redding nodig te hebben? Eren we God oprecht? Is Gods huis inderdaad een plaats van gebed? We kunnen als toeschouwer aan de kant staan of actief deelnemen - met onze fouten en tekortkomingen - in 'de strijd des geloofs' en daarmee ons 'Hosanna' in de praktijk brengen, zodat de uitwerking van ons geloof zichtbaar wordt in ons leven.

Gezegend wie op de Heer vertrouwt, wiens toeverlaat de Heer is. Hij is als een boom geplant aan water, zijn wortels reiken tot in de rivier. Hij merkt de komst van de hitte niet op, zijn bladeren blijven altijd groen. Tijden van droogte deren hem niet, steeds weer draagt hij vrucht. (Jeremia 17:7,8)

Zijn wij ware aanbidders, herkenbaar aan de vrucht?

Broeders en zusters, dankzij het bloed van Jezus kunnen we zonder schroom binnengaan in het heiligdom (...) Laten we God dan naderen met een oprecht hart en vast geloof (...) Laten we zonder te wankelen datgene blijven belijden waarop we hopen, want Hij die de belofte heeft gedaan is trouw. (Hebreeën 10:19-23)

Gebed

Ons hart is onbetrouwbaar, God. Maar U kent én doorgrondt het. We riepen eerst zo hard we konden, maar staan nu –in stilte- sprakeloos voor U. Dank U voor uw genade, Heer!

Boetedoening

Wij weten dat de wet in alles wat hij zegt alleen tot degenen spreekt die aan de wet zijn onderworpen. Maar uiteindelijk wordt ieder mens het zwijgen opgelegd en staat de hele wereld schuldig voor God. Daarom is voor Hem geen sterveling onschuldig omdat hij de wet naleeft, want juist de wet leert ons de zonde kennen. (Romeinen 3:19-20)

God schenkt vrijspraak aan allen die in Jezus Christus geloven. En er is geen onderscheid. (Romeinen 3:22)

Komende week ben ik, samen met leerlingen, op een buitenlandse reis. We gaan weer naar Salamanca, Spanje. Als we daar zitten is het juist Semana Santa, de week voor Pasen, met als afsluiting van deze week Goede Vrijdag.

Als we daar zijn, zijn er processies die door de stad trekken. Groepen mensen die met bijzondere kledij, beelden en kruizen rondtrekken door de stad. Deze mensen lopen in kleding die hen onherkenbaar maakt. Het idee hierachter is dat ze hun boetedoening doen voor God, niet om gezien te worden door mensen.

Het is bijzonder om te zien dat er in deze stad, met op dat moment enorm veel toeristen, een diep respect is voor wat er gebeurt. Er wordt niet gelachen, er worden geen flauwe opmerkingen gemaakt. Er is eerbied en ontzag.

Ik vind dat heel bijzonder, juist omdat ik het idee heb dat dit in Nederland totaal niet leeft. Als men al weet waar Goede Vrijdag over gaat, dan gaat men daarna snel over op Pasen. Niet het lijden en sterven, maar de opstanding staat bij ons al snel centraal. En dat terwijl juist het lijden, de boetedoening en de ernst zeer overtuigend kunnen zijn. Ook daarin kunnen wij laten zien dat we christenen zijn.

Hoe gaan wij als christenen hier mee om? Wanneer we een tekst lezen als Romeinen 3:19 lezen we dan snel verder (vers 22)? Of staan we er nog bij stil hoe ernstig de zonde is?

Juist door de boetedoening wordt de genade zo veel rijker. En juist door de boetedoening én de genade kunnen mensen zien dat wij anders zijn. Niet omdat we beter zijn, maar omdat we beseffen dat we iets gekregen hebben wat we niet verdienen: Gods genade! Zijn Zoon, voor onze zonden.

Stelling

Je besef van vergeving wordt groter door je besef van zonden.

Gebed

Heer, wilt U ons geven dat we echt stil staan bij de noodzaak van uw redding.

Woensdag 31 maart 2010

God maakt zijn beloften waar, hoeveel het Hem ook kost

Jubel luide, gij dochter van Sion; juich, gij dochter van Jeruzalem! Zie, uw koning komt tot u, Hij is rechtvaardig en zegevierend, nederig, en rijdende op een ezel, op een ezelshengst, een ezelinnejong. (Zacharia 9:9 NBG '51)

Afgelopen zondag lazen we over Jezus' triomfintocht in Jeruzalem. *Een menigte mensen ging Hem tegemoet en riep: "Hosanna, gezegend Hij die komt in de naam van de Heer" en "De koning van Israël."* Een geweldig feest moet dat geweest zijn, hier gebeurde iets waar zolang naar uitgekeken was. Eigenlijk al vanaf Genesis 3. En nu stond het te gebeuren...

Ik vraag me af of de priesters, farizeeën en schriftgeleerden in Jezus' intocht bovenstaande Zacharia-tekst herkenden. Of ze beseften dat Pesach (Pasen) als de voorafschaduwing van het grote reddingsplan voor de hele mensheid nu stond te gebeuren. Dat Jezus de beloften van God ging waarmaken. Zij kenden veel teksten uit hun hoofd, maar dééd het ook wat met hen? Konden ze het gewoon niet geloven dat God op het punt stond zijn levensreddend werk te tonen of waren ze zo lauw geworden dat ze hun baan en positie belangrijker vonden?

Een aantal jaren geleden was ik in Museumpark Oriëntalis (Bijbels openluchtmuseum). Op de daar gemaakte 'kruisweg' word je aan de hand van beelden bepaald bij de weg die Jezus heeft gelopen. Hoe dichterbij ik kwam bij het punt waar het kruis stond (het kruispunt van onze geschiedenis), hoe dieper ik het besef voelde van wat God in Jezus voor ons over had en hoe onze zonden, mijn zonden, Hem zeer doen. Een moment om nooit meer te willen zondigen!

Helaas, dat is niet gelukt. Maar wat een cadeau te mogen weten dat God ook zijn belofte van vergeving waarmaakt! Door de grootheid van Jezus. Hij die de zonde haat, heeft de zondaar zo lief dat Hij de totale zondelast op zich nam... Het smetteloze werd in één klap bedolven onder alle troep van de hele wereld. Hoe groot is Jezus dat Hij alle heerlijkheden van de hemel achterliet om dit te laten gebeuren. Voor ons!

Het Evangelie is een blijde, bevrijdende boodschap. Zo wil ik er ook graag mee omgaan. Die overwinning is ons gegeven en die wil ik me nooit en door niemand laten afpakken. Maar is het niet goed om op weg naar Goede Vrijdag te proberen te beseffen wat ons aandeel is in deze geschiedenis?

Om over na te denken

Het kennen van Gods woord bleek voor (een aantal) leiders van het joodse volk niet voldoende. Het is niet aan ons hen niet te veroordelen, we kunnen wel kijken in ons eigen hart. Welke plaats neemt Jezus' redding in ons leven in? Zijn wij gespitst op wat God ons zeggen wil? Mag Hij ons comfortabele leven ook verstoren?

Gebed

Vader in de hemel, U maakt uw beloften waar, hoeveel het U ook kost. Mogen we in de voorbereiding naar Goede Vrijdag (opnieuw) tot het besef komen van de pijn die onze zonden doen en de grootheid van U en Jezus. Help ons in een leven naar uw welbehagen. Amen.

Donderdag 1 april 2010

Het past niet in ons hoofd...

Toen de Israëlieten de farao zagen naderen, met al zijn paarden, wagens en ruiters en al zijn voetvolk, werden ze doodsbang en riepen ze de Heer luidkeels om hulp. Hebben we niet al in Egypte gezegd: "Laat ons toch met rust, laat ons maar als slaven voor de Egyptenaren werken, want dat is altijd nog beter dan om te komen in de woestijn?" Maar Mozes antwoordde het volk: "Wees niet bang, wacht rustig af. Dan zult u zien hoe de Heer vandaag voor u de overwinning behaalt. De Egyptenaren die u daar nu ziet, zult u hierna nooit meer terugzien. De Heer zal voor u strijden, u hoeft zelf niets te doen." (Exodus 14:10,12-14)

Het paste niet in hun hoofd: de Israëlieten worden door Mozes weggevoerd uit Egypte, het land waar ze eeuwen lang als slaven hadden moeten werken, en zijn nu bevrijd, op weg naar het beloofde land.

Maar dan wordt hun droom wreed verstoord. De farao zit met zijn leger het volk op de hielen. De dood komt steeds dichterbij. Ze schreeuwen het uit! Mozes, waarom heb je ons hierheen gebracht? Als we toch moeten sterven hadden we net zo goed slaven in Egypte kunnen blijven.

Het paste niet in hun hoofd: de mensen zijn uitzinnig van vreugde en halen hun bevrijder binnen met palmtakken en 'een rode loper' van mantels. Ze schreeuwen het uit: Hosanna! Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer!

Maar dan wordt hun droom wreed verstoord. Hun bevrijder, Jezus, laat zich niet zomaar kronen tot koning van het volk. Hij wordt gevangen genomen en de dood komt steeds dichterbij. Als Hij zal sterven, wie moet ons dan bevrijden?

Het paste niet in ons hoofd: ons leven verloopt niet zoals we het zelf bedacht hadden. Er gebeuren dingen die niet in het plaatje passen. En we zijn soms doodsbang, we schreeuwen het uit. Waar bent U, Heer?

Maar dan worden we wakker geschud uit onze boze droom. Het is de Heer zelf die ons bij onze naam noemt:, wees niet bang, Ik heb vandaag voor jou de overwinning behaald. Ik heb voor je gestreden, je hoeft zelf niets meer te doen. Ik heb je bevrijd. Alle vijanden zijn verslagen. En Ik heb de dood overwonnen.

Gebed

Heer, uw plannen passen niet in ons hoofd. Ze zijn te wonderlijk en onbeschrijflijk mooi. Dank U wel dat uw plannen nooit mislukken of fout aflopen. U heeft de geschiedenis in handen. En U gaf ons de overwinning!

Luid en duidelijk!

Jesus had luid en duidelijk gezegd: “Wie in Mij gelooft, gelooft niet in Mij, maar in Hem die Mij gezonden heeft, en wie Mij ziet, ziet Hem die Mij gezonden heeft. Ik ben het licht dat naar de wereld is gekomen, opdat iedereen die in Mij gelooft niet meer in de duisternis is.” (Johannes 12: 44-46)

Toen ik Johannes 12 las, trof het me dat het een hoofdstuk van tegenstellingen is. Een vrouw die de voeten van Jezus zalft en mensen die het daar niet mee eens zijn. Een menigte die ‘Hosanna’ roept voor Jezus, Farizeeën die dat maar niets vinden. Mensen die eigenlijk wel in Jezus geloven, maar dat niet openlijk toe durven geven. En daar tussendoor spreekt Jezus indirect over zijn kruisiging en Hemelvaart. En noemt Hij zichzelf het licht.

Het zijn korte stukjes tekst over gebeurtenissen die zo van elkaar verschillen. In betekenis, in reikwijdte en in de motivatie die achter gebeurtenissen en het gesprokene zit.

Jezus, de Zoon van God, noemt zichzelf het licht. God laat zijn stem vanuit de hemel horen. En toch... de mensen stellen meer prijs op de eer van mensen dan van God. Jezus zal gekruisigd worden.

Snap jij wat hier gebeurt? Herken jij de verschillende opvattingen? Herken je het feit dat mensen zo’n misvatting kunnen hebben over wie God is, wie Jezus is en was? Waar zijn de mensen eigenlijk zo druk mee, dat ze de woorden van Jezus niet begrijpen en op waarde schatten? Waar ben jij, waar ben ik soms mee bezig als Gods Woord zo duidelijk spreekt over wat waarheid is?

Wij kunnen iedere dag de Bijbel lezen. We kennen het verhaal van de kruisiging en de opstanding. Van de profetieën die in vervulling gingen. Maakt dat het begrip van dat wat gebeurde in Jeruzalem gemakkelijker? Wandel jij in het licht, met Jezus? Of tast je rond in het duister? Ben je misschien te druk met bijzaken?

Vraag

Hosanna! Het klinkt zo blij. Maar de motivatie achter dat ‘Hosanna’ blijkt een misvatting te zijn. Wat roept Pasen bij jou op? Klopt die belevenis met de werkelijke betekenis van Pasen?

Gebed

Vader, als mensen zijn we vaak zo druk met het denken en doen van dingen die totaal het tegenovergestelde zijn van uw doel met de aarde, met de mensen. Wilt U ons helpen, juist ook in deze tijd van Goede Vrijdag en Pasen, ons te richten op waar het werkelijk om gaat. Uw zoon Jezus. Wat Hij zei en deed. Zodat we Uw licht mogen ontdekken. Amen.

De Meerkerk

Als baptistengemeente neemt De Meerkerk de Bijbel als grondslag voor het leven. Zij gelooft dat het mooiste cadeau dat de mens ooit ontving, is dat God zélf – in Jezus Christus – naar de aarde kwam. Door Zijn lijden, sterven en opstanding kunnen wij leven als bevrijde mensen in een open relatie met God en met elkaar.

Missie

De Meerkerk wil midden in de samenleving staan. Vanuit die positie wil zij bewust getuige zijn van Jezus Christus om mensen te helpen Jezus te vinden en Hem steeds meer te volgen.

Activiteiten

Daarvoor zijn tal van activiteiten ontwikkeld voor alle leeftijden, waaronder de wekelijkse samenkomsten op zondagochtend om 09.00 en 11.30 uur. Nieuwkomers in de kerk kunnen zich opgeven voor een Introductiekring, maar wilt u eerst meer weten over het Evangelie, dan kunt u ook eerst vrijblijvend de Alpha-cursus volgen.

Adressen

Correspondentie:

Postbus 699
2130 AR Hoofddorp
bankrek.nr. 45.61.17.326

Kerkelijk centrum:

Bennebroekerweg 515 Hoofddorp
Tel: (023) 562 65 63

Kantoor:

IJweg 1100
2133 MH Hoofddorp
Tel: (023) 563 58 72

U kunt ook corresponderen via e-mail: info@meerkerk.nl
webadres: www.meerkerk.nl

De Diensten zijn regelmatig op zondag om 9.00 uur te beluisteren via Groot Nieuws Radio, 1008 AM